

[Ingerlise Koefoed]

i bibliotekerne. Gør der ikke det, er det forkert, og så skal det naturligvis tages op og rettes. Men jeg vil gerne have nogle beviser på, om der er nogle biblioteker, der kun har socialistiske brochurer, og om der er andre, der kun har nogle fra centrum-demokraterne. Begge dele er lige galt.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det spørgsmål, der blev stillet, om det var fra forskellige partier, er tilsyneladende meget snedigt. Det er slet ikke det, sagen drejer sig om. En lang række brochurer nu om dage kommer ikke fra nogle partier, men fra forskellige bevægelser, som nøjagtig svarer til nogle partier, de optræder bare ikke i nogen partiers navn.

Jeg har andet at lave end at rende rundt på bibliotekerne og se efter, hvad de fører, men jeg får en lang række henvendelser – det gør andre folketingsmedlemmer også – og der er jævnligt klager i aviserne i samme retning. Det er ikke en sag, jeg rejser. Jeg advarer bare dem, der har biblioteket kært: sørg for, at det ikke er på det område, pengene og kræfterne bliver brugt, for så gør man biblioteket upopulært, og så gør man den opgave, biblioteket har, mindre tydelig for folk, end den ellers ville være. Det er blot en advarsel, som jeg kunne aflæse af både det, hr. Glistrup sagde, og det, hr. Poulsaard sagde, og som jeg gerne vil skrive under på.

Poulsaard (FP):

Fru Ingerlise Koefoed kan jo stå heroppe og sætte den samme grammofonplade på igen og igen og igen. Det rokker bare ikke ved den kendsgerning, at den samfundsform, fru Ingerlise Koefoed arbejder for – det er fuldt legalt at arbejde for den, lad det være sagt med det samme – har medført tvang af usete dimensioner i alle de lande, der har den samfundsform . . . Fru Ingerlise Koefoed ryster på hovedet. Dér er vi bare uenige.

Det var nu ikke så meget derfor, jeg tog ordet. Det var for at rette en tak til hr. Erhard Jakobsen. Jeg synes, det var rette ord på rette sted. Nu ved jeg, at hr. Erhard Jakobsen og kulturministeren snakker sammen en gang imellem, og jeg var da også meget glad for de udtalelser, der her i anden omgang kom fra kulturministeren, hvor jeg kun-

ne forstå, at alle de overdrivelser, der lå i den socialdemokratiske kulturlov, nu var fejlet af bordet. Det skal i hvert fald ikke skorte på velvilje fra vor side med hensyn til at støtte regeringen alt hvad vi kan. Men det kan bare ikke nytte noget, at man bliver ved med at tro, at alt er som hidtil, med det kæmpeunderskud, vi har.

Vi har f.eks. i Holstebro, på den egn, jeg kommer fra, fået et ørkenfort. Det er simpelt hen uhyggeligt, hvad man kan proppe ind i sådan et. Det er uhyggeligt, at der f.eks. i Gentofte kan være over 150 ansat på et bibliotek, hvor man kan gå ind og låne lysbilleder fra Italien, og hvad ved jeg. De har udklipsbøger, og hvis man vil vide noget om bestemte personer, så klipper de det ud. Al den overflødige luksus har ingenting med det virkelige liv at gøre, og det er ikke en betjening, nogen som helst har krav på.

Og så kan hr. Wilhjelms stå heroppe og sige mange gange, at det passer ikke, at ungerne slæber læssevis af bøger hjem. Jo, det passer desværre alt for godt. Jeg ved ikke, hvilke kredse hr. Wilhjelms færdes i, men fra den bogbus, der holder i Ulfborg Kirkeby, skal jeg love for, at der bliver slæbt bøger og kassetænder, og hvad ved jeg, hjem. Det er fuldstændig grotesk. Så fattige er vi ikke, at vi ikke har råd til selv at betale det læsestof, vore børn skal have. Det er meningsløst, at den slags ting skal betales over skattebilletten.

Jeg vil rette en tak til kulturministeren for den hurtighed, hvormed kulturministeren har handlet i Nibesagen. Det er en sag, som kulturministeren og jeg har drøftet imellem os, men nu kommer det ud til lidt større offentlighed. Fremskridtspartiet har udgivet en bog om hr. Glistrup og fremskridtspartiet igennem 10 år. Jeg mener nok, den har aktualitet. Hvis der er én mand, der har skabt ravage – ja, sammen med hr. Erhard Jakobsen – i dansk politik, så er det hr. Glistrup. Den har vi altså sendt rundt til bibliotekerne, men Nibe bibliotek skriver tilbage: I kan vel ikke forvente, at vi vil antage denne bog, når man betænker det lovforslag, hr. Glistrup og hr. Poulsaard har fremsat. Som sagt en dybtfølt tak til ministeren for den hurtighed, hvormed ministeren handler.

Det er bare ét af de eksempler, som fru Ingerlise Koefoed efterlyser. Jeg kunne godt fortælle fru Ingerlise Koefoed andre. Så skal